

Forslag til lov om arbejderbeskyttelse indenfor landbrug, skovbrug og gartneri.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 1. juni 1954.*)

Kapitel 1. Lovens område m. v.

§ 1.

Stk. 1. Denne lov omfatter beskæftigelse af enhver art, offentlig eller privat, indenfor landbrug, skovbrug og gartneri, hvorved arbejdere (medhjælpere) anvendes i en arbejdsgivers tjeneste.

Stk. 2. Medmindre andet måtte følge af lovens enkelte bestemmelser, finder den dog ikke anvendelse på

- 1) arbejde i en arbejdsgivers private husholdning og
- 2) arbejde, der udføres alene af sådanne medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til hans husstand.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 9 om leverandørforpligtelser, §§ 11—17 og 21 om maskineri, farlige apparater m. v. gælder alle sådanne hjælpemidler, der anvendes på landjorden, uanset af hvem de benyttes. Endvidere gælder bestemmelserne i § 19 om fare for sammenstyrtning, omstyrtning, nedstyrtning, skred af jordmasser m. v., uanset om der ikke beskæftiges fremmed medhjælp.

Stk. 4. Hvor flere personer arbejder på samme arbejdssted, men uden at der mellem dem indbyrdes eller mellem dem og trediemand består et arbejdsforhold som mellem arbejdsgiver og arbejder, kan direktøren for arbejdstilsynet, hvis han skønner, at der foreligger en ulykkes- eller sundhedsfare, som bør imødegås, bestemme, at arbejdsstedet (arbejdsforholdet) henføres under loven. — Det samme gælder, hvor flere arbejdere i fællesskab påtager sig et arbejde.

Stk. 5. I tvivlstilfælde afgør socialministeren efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet, jfr. § 61 i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse, hvorvidt visse arter af virksomheder eller beskæftigelser falder ind under loven. Socialministerens afgørelse kan indenfor en frist af 6 uger indbringes for domstolene.

Stk. 6. Mener en virksomhed, at den med urette er henført under loven, kan den inden 14 dage efter, at den er blevet underrettet om direktøren for arbejdstilsynets afgørelse, indanke afgørelsen for arbejdsrådet, hvis afgørelse atter indenfor en frist af 14 dage kan indankes for socialministeren. Denne afgørelse kan indenfor en frist af 6 uger indbringes for domstolene.

*) Se tillæg A. sp. 53; tillæg B. sp. 737 og 1141; folketingstidende: fremsættelsen sp. 37, 1. behandling sp. 192, 2. behandling sp. 5643, 3. behandling sp. 5973.

§ 2.

Stk. 1. I det omfang og på den måde, som socialministeren fastsætter, skal virksomheder foretage anmeldelse til arbejdstilsynet og føre registre.

Stk. 2. Direktøren for arbejdstilsynet er berettiget til i statistisk øjemed at kræve meddelt oplysninger om arbejdernes (medhjælpernes) antal, køn, alder og sundhedsforhold — efter arbejdsgiverens kendskab dertil — samt om antal, art og størrelse af maskiner, apparater og andre tekniske hjælpemidler, dog at offentliggørelse af sådan statistik ikke sker med nævnelse af navn eller firma.

§ 3.

Stk. 1. Arbejdsgiveren har ansvar for overholdelsen af de ham ifølge denne lov påhvilende pligter.

Stk. 2. Arbejdsgiverne kan dog ved større virksomheder — og under særlige omstændigheder også ved mindre bedrifter — overføre varetagelsen af disse pligter og ansvaret for deres overholdelse til driftsledere eller andre pålidelige og tilstrækkeligt kvalificerede tilsynsførende; men for at arbejdsgiverne herigennem selv skal kunne blive fri for ansvaret, er det dog en betingelse, at det på tydelig måde er tilkendegivet de pågældende, indenfor hvilke lokale eller faglige områder og i hvilket omfang ansvaret for overholdelsen af arbejdsgivernes pligter efter denne lov er overført til dem, og at arbejdsgiverne fører det efter forholdene rimelige tilsyn med, at vedkommende driftsledere eller tilsynsførende varetager hvervet på tilbørlig måde.

Stk. 3. Har en driftsleder eller tilsynsførende handlet efter udtrykkelig ordre fra arbejdsgiveren eller en anden foresat, bliver denne alene ansvarlig.

Stk. 4. I det omfang, hvori det særlig måtte være bestemt i loven eller med tilslutning af arbejdsrådet i de i henhold dertil udfærdigede forskrifter, kan ansvar for overholdelsen af de i lovens kap. 2 og 3 indeholdte bestemmelser angående arbejdssteder og tekniske hjælpemidler efter omstændighederne også gøres gældende overfor andre såsom udlejere af lokaler, brugere, leverandører eller opstillere af tekniske hjælpemidler.

Stk. 5. Forsåvidt angår arbejdssteder, der er inddraget under loven i henhold til § 1, stk. 4, påhviler ansvaret den, der må anses for leder, eller, såfremt ingen bestemt deltager i arbejdet kan anses for leder, enhver på arbejdsstedet beskæftiget person.

Stk. 6. I det omfang, hvori det nærmere er fastsat, har også arbejderne ansvar for overholdelsen af lovens bestemmelser, jfr. § 5 og § 20, stk. 2.

Kapitel 2. Fælles bestemmelser om bedriftsfarer.

§ 4.

Stk. 1. Arbejdsgiveren skal ved indretning af arbejdssted og produktionsmidler samt ved tilrettelægning af arbejdsprocesser sørge for, at arbejderne (medhjælperne) er tilbørligt værnede mod ulykkestilfælde og sundhedsskadelig påvirkning. Han skal ved instruktion og rimeligt tilsyn sikre, at arbejdet udføres på forsvarlig måde under hensyn til ulykkes- og sundhedsrisikoen.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal i videst muligt omfang sørge for, at arbejderne (medhjælperne) er gjort bekendt med de sygdoms- og ulykkesfarer, der eventuelt er forbundet med deres arbejde, samt med de forholdsregler, der må iagttages for at undgå disse farer. Dette skal særlig iagttages overfor nyantagne arbejdere, lærlinge og unge arbejdere, der i fornødent omfang skal indøves i anvendelsen af de nævnte forholdsregler.

§ 5.

Stk. 1. Arbejderne (medhjælperne) skal medvirke til, at de foranstaltninger, der er truffet for at sikre dem mod skadelige påvirkninger eller ulykker, virker efter deres bestemmelse, og de skal i det hele iagttage forsigtighed og orden på arbejdsstedet.

Stk. 2. Arbejderen (medhjælperen) skal have sin opmærksomhed henvendt på, om værktøj, redskaber, apparater og maskinelle indretninger er i orden, og han skal, såfremt dette ikke er tilfældet, og han ikke selv kan rette manglen, straks meddele det til sin foresatte, eventuelt gennem tillidsmanden eller sikkerhedsrepræsentanten.

Stk. 3. Kommer en arbejder (medhjælper) til skade under arbejdet, skal han snarest muligt anmelde det til sin foresatte eller på det dertil anordnede sted, og han må ikke genoptage arbejdet, forinden der er foretaget det fornødne overfor beskadigelsen.

§ 6.

Forsåvidt de i henhold til denne lov udfærdigede forskrifter stiller krav om særlige besigtigelser eller afprøvninger af tekniske hjælpemidler, påhviler det leverandøren eller ejeren helt eller delvis at afholde de dermed forbundne omkostninger efter socialministerens nærmere bestemmelse, eventuelt i form af en takstmæssigt fastsat afgift til statskassen.

§ 7.

Socialministeren er beføjet til, hvor særlige forhold måtte foreligge, efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet at tilstede lempelser i de i dette kapitel og kapitel 3 indeholdte bestemmelser og de i medfør heraf udfærdigede forskrifter. Ved de regler, der i henhold hertil udfærdiges, bemyndiges direktøren for arbejdstilsynet til i enkelttilfælde at tilstede lempelser med hensyn til opfyldelsen af de i medfør af loven udfærdigede forskrifter.

*Kapitel 3. Forebyggelse af ulykkestilfælde.***A. Almindelige bestemmelser.**

§ 8.

Stk. 1. De af loven omfattede bygningsværker, bedriftsindretninger og tekniske hjælpemidler, herunder stilladser, løbebroer m. v., skal være udført forsvarligt samt benyttes og vedligeholdes på forsvarlig måde. På områder, hvor der findes anerkendte normer, skal disse følges ved nyanlæg og nyanskaffelser. Hvor forholdene giver anledning dertil, skal arbejdsgiveren for at konstatere forsvarligheden lade foretage undersøgelser, prøver eller besigtigelser, eventuelt ved særlig sagkyndige.

Stk. 2. Ved indretning af bygninger og bedriftsanlæg skal det bl. a. iagttages, at arbejdsstedet forsynes med færdselsveje, trapper og udgange, der tilbørligt sikrer arbejderne under brand eller andre farefulde forhold, samt at farlige gruber, fordybninger o. lign. indhegnes eller dækkes. Tunneler, minegange o. lign. skal være forsvarligt udført og vedligeholdt. Gulve skal holdes i en sådan stand, at fare for fald er tilbørligt afværget, og at transport af materialer eller færdige produkter kan ske uden fare. Der skal være den af hensyn til ulykkesfaren fornødne og hensigtsmæssige belysning.

Stk. 3. Indretninger til værn mod ulykkesfarer skal være hensigtsmæssige og anbragt på rigtig måde samt være forsvarligt vedligeholdt.

Stk. 4. Til udførelse af særlig farlige arbejder må ikke anvendes arbejdere (medhjælpere), om hvilke arbejdsgiveren ved eller burde vide, at de efter deres legemlige eller åndelige tilstand må anses for uskikket dertil. Ligeledes må arbejdsgiveren ikke beskæftige arbejdere (medhjælpere), der ham bekendt lider af besvimelsesanfald, svimmelhed, tunghørighed, stærk nærsynethed eller andre lidelser, ved arbejder, hvor tilstedeværelsen af disse lidelser kan betyde en særlig fare for arbejdernes omgivelser, jfr. herved lov om udøvelse af lægegerning nr. 72 af 14. marts 1934 § 12.

Stk. 5. I tilfælde, hvor tilstedeværelse af ovennævnte lidelser kan betyde en særlig fare for arbejderne (medhjælperne) selv, men ikke for deres omgivelser, kommer samme bestemmelse til anvendelse, men i sådanne tilfælde vil direktøren for arbejdstilsynet — efter forudgående forhandling med invalideforsikringsretten — kunne meddele dispensation, såfremt arbejdsforbudet i væsentlig grad begrænser pågældendes muligheder for at opnå arbejde.

Stk. 6. Forsåvidt det må skønnes at rumme en særlig fare for en arbejder (medhjælper), at han går alene ved en arbejdsproces, er arbejdstilsynet berettiget til at kræve, at virksomheden tilrettelægger sit arbejde på en sådan måde, at denne fare imødegås.

§ 9.

Stk. 1. Ingen leverandør, forhandler eller udlejer må udlevere til brug her i landet eller her udstille til salg eller i reklameøjemed maskiner, maskindele, apparater eller andre tekniske hjælpemidler, mod hvis brug der i henhold til § 21, nr. 3, er nedlagt forbud.

Stk. 2. Fremstillere eller forhandlere af maskiner, redskaber eller anden teknisk anordning ligesom den, der udlejer eller udlåner sådan anordning til brug, skal påse, at anordningen, når den udleveres for at tages i brug her i landet eller udstilles her til salg eller i reklameøjemed, er forsynet med nødvendige beskyttelsesanordninger og også iøvrigt frembyder betryggende sikkerhed mod sundhedsfare og ulykkestilfælde, og skal endvidere udlevere de forskrifter, der er nødvendige for anordningens anvendelse og pasning.

Stk. 3. Hvis nogen som selvstændig virksomhed udfører installation af en anordning, som omhandles i stk. 2, skal han ved installationen påse, at foreskrevne beskyttelsesanordninger opsættes, og at de for installationen iøvrigt gældende forskrifter iagttages.

Stk. 4. Enhver maskine, der anvendes her i landet eller her udstilles til salg eller i reklameøjemed, skal være forsynet med et skilt, der angiver fabrikantens navn og adresse samt ved importerede maskiner tillige importørens navn og adresse.

Stk. 5. Foranstående bestemmelser fritager ikke brugeren for det ham iøvrigt efter nærværende lov påhvilende ansvar.

Stk. 6. Socialministeren kan efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet påbyde, at den, der direkte til brugeren leverer visse kraftmaskiner eller visse farlige tekniske hjælpemidler, skal foretage anmeldelse til arbejdstilsynet. Anmeldelsesblanketter udleveres af tilsynet uden vederlag.

Stk. 7. Elektricitetsværker er efter socialministerens nærmere bestemmelse forpligtet til at holde arbejdstilsynet underrettet om deres kraftleverancer.

§ 10.

Stk. 1. I virksomheder og ved arbejde, der er omfattet af denne lov, skal der findes de efter arbejdstilsynets skøn fornødne midler til første hjælp i ulykkestilfælde.

Stk. 2. Hvor der på en arbejdsplads beskæftiges mindst 20 arbejdere, kan det af tilsynet påbydes, at mindst een af de beskæftigede skal have gennemgået et af direktøren for arbejdstilsynet anerkendt kursus i nødhjælp.

B. Særlige bestemmelser vedrørende enkelte farekilder.

a. Maskineri.

§ 11.

Stk. 1. Maskineri skal være solidt konstrueret og således indrettet, opstillet og befæstet, at anvendelsen frembyder så ringe fare som praktisk muligt. Det skal om fornødent være forsynet med forsvarlige sikringsdele, der ved nyanskaffelse af maskiner såvidt muligt skal indgå som et led i konstruktionen af pågældende maskine.

Stk. 2. Hvor hensynet til sikkerheden gør det særlig påkrævet, kan arbejdstilsynet påbyde, at der skal træffes effektive foranstaltninger, der hindrer, at pågældende maskineri kan være i gang, uden at de fornødne sikringsdele fungerer.

Stk. 3. Sikringsdele må ikke være fjernet under maskineriets gang.

Stk. 4. De til færdsel bestemte gange i rum, hvor maskiner findes, skal have en sådan bredde og højde og holdes fri i et sådant omfang, at færdslen kan finde sted under betryggende forhold. Andre mellemrum mellem maskiner skal, hvor det er påkrævet, være betryggende afspærret, sålænge maskinerne er i gang.

Stk. 5. Under maskineriets gang må pålægning af remme, snore o. lign., rensning, smøring og eftersyn af drivværk og maskiner kun foretages, når det er uomgængelig nødvendigt, og da kun under iagttagelse af særlig forsigtighed, derunder at vedkommende arbejder (medhjælper) ikke er iført klæder, der forøger faren ved arbejdet. Personer under 18 år må aldrig anvendes til dette arbejde.

Stk. 6. Når reparationer el. lign. nødvendiggør, at der midlertidigt må arbejdes i nærheden af farligt maskineri, skal dette holdes standset og være tilbørligt sikret mod igangsætning, sålænge arbejdet står på.

Stk. 7. Når rundsave og andre arbejdsmaskiner, ved hvilke den betjenende person kan komme i berøring med det arbejdende organ, er opstillet i det fri, må sådanne maskiner ikke benyttes under vejrlig, der væsentlig forøger faren ved arbejdet. Benyttelse af handsker o. lign. er forbudt, når den rummer fare for pågældende arbejder (medhjælper) under betjeningen af maskinen.

Stk. 8. Hvor anvendelsen af maskineri eller andre tekniske hjælpemidler medfører støj eller rystelser af en sådan styrke, at arbejderne (medhjælperne) må antages at påvirkes skadeligt, kan arbejdstilsynet påbyde foranstaltninger derimod, når disse er gennemførlige uden uforholdsmæssige udgifter eller ulemper.

§ 12.

Stk. 1. Igangsætning af kraftmaskiner skal under iagttagelse af almindelig forsigtighed kunne foregå farefrit. Direktøren for arbejdstilsynet kan udfærdige nærmere regler herom.

Stk. 2. En hovedkraftkilde må ikke tilkobles, forinden dette er tilkendegivet ved signal, der kan høres overalt, hvor der kan opstå fare ved hovedkraftkildens tilkobling. Tilsynet kan dog tilstå lempelser, hvor det skønnes forsvarligt.

Stk. 3. Anvendes vand som kraftkilde, skal passende foranstaltninger træffes til afværgelse af de dermed forbundne særlige farer, herunder fare for oversvømmelser og ulykker ved drukning.

§ 13.

Stk. 1. Drivværk skal indenfor en højde af 2,0 m over gulv eller andet færdselsunderlag eller arbejdsplatform indhegnes eller dækkes. Uanset drivværkets beliggenhed eller indhegning skal de på samme anbragte kamhjul, koblinger og andre farligt fremspringende dele være dækket på betryggende måde, medmindre tilsynet skønner det unødvendigt. Drivremme og drivsnore, som ikke er fuldstændig indkapslet, må ikke være samlet ved farligt fremspringende dele. Har vandret- eller skråtløbende remme eller tove en større hastighed end 10 m pr. sekund eller en større bredde end 150 mm, skal de — uanset deres højdebeliggenhed — overalt, hvor de passerer hen over arbejdspladser eller befærdede steder, være forsynet med forsvarlig underdækning, der i tilfælde af brud kan opfange remmen eller tovet.

Stk. 2. I arbejdsrum skal drivværk, som ikke er fuldstændig inddækket, kunne standses hurtigt og farefrit fra et let tilgængeligt sted i selve lokalet. Gør forholdene det rimeligt og forsvarligt, kan arbejdstilsynet indrømme undtagelse fra denne bestemmelse.

Stk. 3. Drives flere selvstændige bedrifter ved mekanisk overføring fra samme kraftanlæg, skal drivværket i enhver af bedrifterne kunne udløses fra kraftkilden. Ejeren af kraftanlægget er forpligtet til at sørge for, at denne bestemmelse opfyldes.

§ 14.

Stk. 1. Arbejdsmaskiner skal kunne standses hurtigt og farefrit fra selve arbejdspladsen, medmindre arbejdstilsynet skønner det unødvendigt.

Stk. 2. Trækkes arbejdsmaskinen ved rem fra en motor eller drivaksel, og kan igangsætning ikke ske, når arbejdsmaskinen er tilkoblet, skal denne være forsynet med forsvarlig removerføring til løs skive eller andet forsvarligt udløsningsmiddel.

Stk. 3. Arbejdsmaskiner med hurtigtgående farlige værktøjsorganer, der ikke er automatisk afskærmede under maskinernes tomgang, skal kunne igangsættes fra selve arbejdspladsen uafhængigt af andre maskiner; de skal derhos kunne kræves forsynet med en effektiv bremse.

b. Beholdere med dampe eller luftarter under tryk.

§ 15.

Beholdere med dampe eller luftarter under tryk skal besidde den fornødne styrke og være således indrettet, opstillet og passet, at de frembyder så ringe fare som praktisk muligt. Navnlig skal de være tilbørligt sikret imod farlig trykstigning.

§ 16.

Stk. 1. Til pasning af dampkedler og koge kedler under tryk, jfr. dog stk. 6, må kun anvendes ædruelige og pålidelige personer, der er fyldt 19 år.

Stk. 2. Til at forestå pasning af eller selvstændigt at passe dampkedler eller dampkedel-

anlæg med samlet hedeplade på 30 m² eller derover, damplokomotiver af enhver størrelse samt selvtransportable lokomobiler og damptrømler udkræves, at pågældende person er i besiddelse af et af direktøren for arbejdstilsynet udfærdiget certifikat for, at hans uddannelse opfylder visse af socialministeren nærmere fastsatte krav, jfr. § 21, nr. 2.

Stk. 3. Personer, der selvstændigt passer andre dampkedler end de i stk. 2 nævnte, skal være i besiddelse af et bevis, der er udstedt af en fabrikinspektør, efter at denne gennem en overhøring har forvissat sig om, at vedkommende har fornødent kendskab til dampkedlers pasning. Nærmere regler for udfærdigelsen af disse beviser fastsættes af direktøren for arbejdstilsynet.

Stk. 4. Retten til at passe dampkedler eller kokekedler under tryk kan af direktøren for arbejdstilsynet fratages den pågældende for bestandig eller for en vis tid, når han på grund af upålidelighed ved pasningen, manglende ædruelighed eller legemlige eller sjælelige svagheder er uegnet til at varetage denne gerning.

Stk. 5. Hvis der til pasningen af en af de i stk. 2 og 3 omhandlede dampkedler savnes en kedelpasser med henholdsvis certifikat eller bevis og dette ikke kan tilregnes kedlens ejer eller bruger, er denne berettiget til på eget ansvar at lade kedlen midlertidigt passe af en person, som han anser for egnet dertil, når han straks underretter vedkommende fabrikinspektør derom. Det samme gælder, hvis der under den kedelpasserens ifølge loven tilkommende ferie ikke kan skaffes en stedfortræder med henholdsvis certifikat eller bevis. Det fastsættes derefter af fabrikinspektøren, hvor længe en sådan konstitution må vare; uden samtykke fra direktøren for arbejdstilsynet må den ikke strække sig ud over 3 uger.

Stk. 6. Fra bestemmelserne i denne paragraf kan socialministeren efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet tillade afvigelser i de enkelte tilfælde eller for visse typer af kedler, når det skønnes rimeligt og forsvarligt.

c. Andre farlige beholdere.

§ 17.

Beholdere med hede, ætsende eller på anden måde farlige stoffer skal være således indrettet eller sikret, at de frembyder så ringe fare som praktisk muligt.

d. Transportarbejde.

§ 18.

Stk. 1. Anvendes særlige hjælpemidler — såsom hejseværker, kraner, tipvogne, trucks, slidsker og transportbøve — skal disse være af solid og hensigtsmæssig konstruktion for at værne arbejderne (medhjælperne) imod ulykker og sundhedsmæssige eller deformerende skader.

Stk. 2. Ved hejseværker, kraner, hængebaner og lignende transportmidler skal det særlig iagttages:

- at alle bærende dele (udlæggere, tove, kæder m. v.) har fornøden styrke og holdes i forsvarlig stand,
- at overbelastning ikke finder sted,
- at byrden befæstes og frigøres på forsvarlig måde for herved at forhindre, at byrden under transporten udsætter mennesker for fare.

e. Andre farekilder.

§ 19.

Stk. 1. I tilfælde af fare for sammenstyrtning eller omstyrtning af bygninger, skorstene, broer, beholdere o. lign. eller for nedstyrtning eller skred af jordmasser, opstabilede materialer o. lign. skal der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 2. Under arbejde i brønde, gruber, tunneler, rørledninger, kedler, beholdere o. lign. ligesom under arbejde med giftige, eksplosive eller på anden måde farlige stoffer skal der være truffet de fornødne foranstaltninger til forebyggelse af ulykker ved kvælning, forgiftning eller eksplosion.

f. Personlige beskyttelsesmidler.

§ 20.

Stk. 1. Er det ikke på anden måde muligt at beskytte arbejderne (medhjælperne) mod ulykkesrisiko eller sundhedsfare, skal der, hvor det er praktisk muligt, anvendes særlige beskyttelsesmidler såsom hensigtsmæssige arbejdsklæder, sikkerhedsbælter, masker, handsker, briller og indåndingsapparater. Udgifterne herved afholdes af arbejdsgiveren, dog at dennes forpligtelser med hensyn til særligt arbejdstøj er betinget af, at arbejdstøjets anvendelse på grund af dets særlige karakter eller lignende vil betyde en udgift for arbejderne (medhjælperne), der må anses for urimelig i forhold til bekostningen ved anvendelse af sædvanemæssigt arbejdstøj, og at arbejderne (medhjælperne) ikke ved aftale er forpligtet til selv at sørge for dette særlige arbejdstøj eller iøvrigt erholder særligt vederlag — direkte eller indirekte — for de forhold, der begrunder anvendelsen af særligt arbejdstøj. Arbejdsgiveren har pligt til at påse, at det særlige arbejdstøj anvendes og renholdes tilbørligt. Udgifterne ved renholdelse af det særlige arbejdstøj er dog arbejdsgiveren uvedkommende.

Stk. 2. Arbejderne (medhjælperne) er forpligtet til at anvende de påbudte beskyttelsesmidler.

C. Imødegåelse af særlige faremomenter.

§ 21.

Socialministeren er beføjet til efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet at

- 1) udfærdige nærmere forskrifter for indretning og benyttelse samt afprøvning af særlig farlige tekniske hjælpemidler (maskiner, kedler, apparater o. s. v.) samt vedrørende arbejdsprocesser, der rummer alvorlig eksplosions-, brand- eller sundhedsfare,
- 2) påbyde, at personer, der passer sådanne hjælpemidler, skal have gennemgået en nærmere angivet uddannelse og eventuelt aflagt en prøve,
- 3) forbyde anvendelsen af disse hjælpemidler, forsåvidt faren fra dem ikke tilstrækkeligt kan imødegås ved forskrifter i medfør af punkt 1 og 2,
- 4) forbyde anvendelsen af særlig farlige arbejdsmetoder.

Kapitel 4. Særlige bestemmelser angående børns og unge menneskers arbejde.

§ 22.

Til arbejde, hvorved der anvendes sådanne tekniske anlæg, hjælpemidler og materialer, der frembyder fare for den beskæftigede, jfr. kapitel 3, må børn under 10 år ikke benyttes og børn mellem 10 og 12 år kun, når arbejdet udføres under umiddelbart og stadigt tilsyn af en af forældrene. Socialministeren kan dog bestemme, at særlig farligt arbejde ikke må udføres før det fyldte 14. år, uanset tilsyn af en af forældrene, jfr. endvidere § 11, stk. 5. Nærværende stykke finder også anvendelse på sådanne medlemmer af en arbejdsgivers husstand, som hører til hans familie.

Kapitel 5. Tilsyn, straffebestemmelser m. v.

§ 23.

Tilsynet med overholdelsen af denne lov og de i henhold dertil udstedte forskrifter føres af arbejdstilsynet og det kommunale tilsyn.

§ 24.

Kapitel 10—15, jfr. § 75, stk. 3, i lov nr. 226 af 11. juni 1954 om almindelig arbejderbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse på nærværende lov.

Kapitel 6. Ikrafttrædelsesbestemmelser.

§ 25.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1955.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Gustav Pedersen.

/ J. E. Foged.

INDHOLDSFORTEGNELSE

<i>Kapitel 1.</i> Lovens område.....	§§ 1—3	sp. 937—940
<i>Kapitel 2.</i> Fælles bestemmelser om bedriftsfarer.....	§§ 4—7	— 940—942
<i>Kapitel 3.</i> Forebyggelse af ulykkestilfælde.		
A. Almindelige bestemmelser.....	§§ 8—10	— 942—946
B. Særlige bestemmelser vedrørende enkelte farekilder.....	§§ 11—20	— 946—952
C. Imødegåelse af særlige faremomenter.....	§ 21	— 952
<i>Kapitel 4.</i> Særlige bestemmelser angående børns og unge menneskers arbejde.	§ 22	— 953
<i>Kapitel 5.</i> Tilsyn, straffebestemmelser m. v.....	§§ 23—24	— 953
<i>Kapitel 6.</i> Ikrafttrædelsesbestemmelser.....	§ 25	— 953
